

den ovenfor beregnede gennemsnitsudgift for bykommuner, skyldes det, at det i de mindre byer med mindre tæt bebyggelse næppe vil være muligt for hjemmesygeplejerskerne at betjene de angivne antal indbyggere, således at udgifterne i disse tilfælde vil blive noget større. For byernes vedkommende vil det heller ikke i samme omfang som for landkommunernes vedkommende være nødvendigt gennem refusionsbegrænsningen at skabe incitament til sammenlægning af de for små virksomheder. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de anførte beløb alene angiver maksimum for, hvad der kan anmeldes til refusion, og der vil i intet tilfælde kunne anmeldes mere end de faktisk afholdte udgifter.

De maksimale refusionsbeløb vil ifølge forslaget kunne ændres efter forhandling med finansudvalget, såfremt der indtræder ændring med hensyn til kommunernes udgifter til hjemmesygepleje.

Om forslagets økonomiske virkninger for kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond kan følgende oplyses:

Efter de gældende refusionsbestemmelser, hvor efter der maksimalt kan anmeldes 1 kr. 35 øre pr. indbygger, ville kommunerne, forudsat at der havde været etableret hjemmesygepleje i samtlige kommuner, kunne anmelde maksimalt 5,9 mill. kr. til refusion. Heraf ville den fælleskommunale udligningsfond have refunderet de $\frac{3}{10}$ svarende til 1,77 mill. kr.

Efter forslaget vil der skønsmæssigt anslået kunne anmeldes maksimalt 15 mill. kr. til mellemkommunal refusion, idet man kan anslå, at der for ca. 2,4 mill. indbyggere vil kunne anmeldes maksimalt 4 kr. 50 øre pr. indbygger og for ca. 2 mill. indbyggere 2 kr. 50 øre pr. indbygger. Af dette beløb vil den fælleskommunale udligningsfond refunderer de $\frac{3}{10}$ svarende til ca. 4,5 mill. kr.

Det forudsættes, at de foreslåede refusionsbestemmelser søges ændret, såfremt der ved skatte-reformen gennemføres ændrede skatte- og tilskudsregler.

Med hensyn til hjemmesygeplejerskernes pensionsforhold kan bemærkes, at bortset fra et mindre antal, som er ansat i kommunal tjenestemandstillings med pension efter statens regler, er hjemmesygeplejerskerne sædvanligvis pensionsforsikret i den under Centralforeningen af Hjemmesygeplejevirksohmheder oprettede pensionskasse.

Sygeplejerskernes bidrag til pensionskassen udgør 5 pct. og virksomhedernes tilskud 7 pct. af den pensionsgivende grundløn, hvortil kommer et midlertidigt bidrag fra virksomhederne på 2 pct., hvilket beløb medgår til ydelse af dyrtidstillæg til pensionerne. Da der således er tale om en forsikringsmæs-

sig pensionsordning, ydes der ikke reguleringstillæg til pensionerne. De anførte præmieindbetalinger giver endvidere ikke mulighed for at yde samme grundpension som efter statens regler, hvor den højeste grundpension udgør $\frac{42}{60}$ af grundlønnen, medens den højeste pension fra pensionskassen udgør $\frac{27}{60}$ af grundlønnen. Da der endvidere kun siden 1947 er blevet betalt pensionsbidrag på grundlag af de nuværende højere grundlønninger, vil der hengå en længere årrække, inden pensionerne når op på det fulde maksimum, der for hjemmesygeplejersker ansat i byerne udgør 1 971 kr. og for hjemmesygeplejersker i landkommunerne 1 714 kr. Pensionerne fra pensionskassen har som følge heraf kun karakter af tilskud til alders- eller invaliderente, idet den gennemsnitlige størrelse for tiden ligger på mellem 800—1 000 kr. årlig.

Allerede i 1914 få år efter kassens oprettelse blev der fremsat anmodning om statstilskud til hjemmesygeplejerskernes pensioner, men anmodningen blev ligesom en senere anmodning i 1928 afslået.

Under forhandlingerne i hjemmesygeplejeudvalget har repræsentanterne for Centralforeningen af Hjemmesygeplejevirksohmheder og Dansk Sygeplejeråd stillet forslag om, at der sikres samtlige hjemmesygeplejersker og nuværende pensionister pension efter tjenestemandsløvens bestemmelser. Da gennemførelsen af dette forslag ville kræve en meget betydelig forøgelse af pensionskassens præmiereserve, der alene for de nu ansattes vedkommende ville beløbe sig til ca. 7 mill. kr., mente udvalget ikke at kunne gå ind for dette forslag. Udvalget måtte imidlertid principielt mene, at hjemmesygeplejerskerne i fremtiden burde opnå samme pension som andre offentlig ansatte sygeplejersker, der har pension efter tjenestemandsløvens regler.

Udvalget foreslog derfor, at præmieindbetalingerne til pensionskassen forhøjes, således at det i fremtiden bliver muligt at udbetale samme grundpension som efter tjenestemandsløvens regler. I overensstemmelse hermed foreslog udvalget sygeplejerskernes bidrag forhøjet fra 5 pct. til 6 pct. af grundlønnen og arbejdsgivernes bidrag fra 7 pct. til 13 pct. af samme beløb, således at den samlede præmieindbetaling bliver på ialt 19 pct. af den pensionsgivende grundløn, hvilket beløb vil være tilstrækkeligt til, at pensionskassen kan udbetale samme grundpension som efter statens regler. Den højeste grundpension ville herefter udgøre 3 066 kr. til hjemmesygeplejersker i byerne og 2 667 kr. til hjemmesygeplejersker på landet.

For de nu ansatte hjemmesygeplejersker ville virkningen af den foreslåede præmieforhøjelse af-